

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7313/2021
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Ирена Живковић Стојменов, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Јовановић, адвокат из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1989/20 од 04.06.2021. године, у седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној ревизији изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1989/20 од 04.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1989/20 од 04.06.2021. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5224/2019 од 09.07.2020. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи врати покретне ствари наведене у изреци, као и да јој накнади штету од 16.000,00 динара и трошкове поступка од 35.650,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1989/20 од 04.06.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији туженог. Имајући у виду утврђено чињенично стање, ради се о спору ради чинидбе (повраћај индивидуално одређених покретних ствари), сагласно члану 37. став 1. и 2. Закона о основама својинскоправних односа. Наиме, спор ради повраћаја ствари, се решава зависно од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, те се не ради о правном питању које је потребно размотрити ради уједначавања судске праксе, односно правном питању од општег интереса и питању у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Поред наведеног, према члану 404. став 1. ЗПП, свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање не доводи до примене овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. истог закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе, поднета је 22.04.2016. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић